

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 32/2020
23.12.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 23) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ.бр.781/20 од 08.12.2020. године, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Београду 83Пр.бр.75228/19 од 19.02.2020. године и Прекршајног апелационог суда 22Прж.бр.18852/20 од 25.09.2020. године, у седници већа одржаној дана 23.12.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ.бр.781/20 од 08.12.2020. године, па се **УКИДАЈУ** правноснажне пресуде Прекршајног суда у Београду 83Пр.бр.75228/19 од 19.02.2020. године и Прекршајног апелационог суда 22Прж.бр.18852/20 од 25.09.2020. године и предмет враћа Прекршајном суду у Београду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Београду 83Пр.бр.75228/19 од 19.02.2020. године окривљени АА је оглашен одговорним да је учинио прекршај из члана 330. став 1. тачка 23) Закона о безбедности саобраћаја на путевима и осуђен је на новчану казну у износу од 20.000,00 (двадесетхиљада) динара коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико то не учини, суд ће на основу члана 315. Закона о прекршајима посебним решењем одлучити о начину извршења неплаћене новчане казне.

Истом пресудом окривљени је обавезан да на име трошкова прекршајног поступка плати паушални износ од 1.500,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Прекршајног апелационог суда 22Прж.бр.18852/20 од 25.09.2020. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Васкрсија Југовића и потврђена је пресуда Прекршајног суда у Београду 83Пр.бр.75228/19 од 19.02.2020. године.

Против наведених правноснажних пресуда Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости ПТЗ.бр.781/20 од 08.12.2020. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3) Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд уважи као основан поднети захтев, те да укине правноснажне пресуде Прекршајног суда у Београду 83Пр.бр.75228/19 од 19.02.2020. године и Прекршајног апелационог суда 22Прж.бр.18852/20 од 25.09.2020. године и списе предмета врати првостепеном суду на поновну одлуку.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој је у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима обавестио Републичког јавног тужиоца, који седници није присуствовао, на којој је размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Наиме, по налажењу Врховног касационог суда, основано Републички јавни тужилац у поднетом захтеву указује да је побијаним прекршајним пресудама на штету окривљеног АА учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3) Закона о прекршајима, јер исте немају разлоге о облику кривице окривљеног, а што је утицало на доношење законите и правилне одлуке суда.

Из списка предмета произилази да је окривљени АА првостепеном прекршајном пресудом оглашен одговорним „што као власник возила регистарског броја ... на захтев полицијског службеника СПИ за аутопут и прилазне путеве ПУ за град Београд, у својој изјави датој дана 21.01.2019. године није дао потпуне и тачне податке о идентитету лица на основу којих се на неспоран начин може утврдити да је то лице управљало предметним возилом дана 25.11.2018. године у 11,06 часова, учинивши прекршај из члана 333. став 1. тачка 16) ЗОБС-а, за који је законом предвиђено сачињавање прекршајног налога“, а чиме је окривљени учинио прекршај из члана 330. став 1. тачка 23) Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

Одредбом члана 18. став 1. Закона о прекршајима прописано је да физичко лице одговара за прекршај који му се може приписати у кривицу зато што је било урачунљиво и учинило прекршај са умишљајем или из нехата, а било је свесно или је било дужно и могло бити свесно да је такав поступак забрањен.

Одредбом члана 20. став 1. Закона о прекршајима прописано је да је за постојање одговорности довољан нехат учиниоца ако прописом о прекршају није одређено да ће се казнити само ако је прекршај учињен са умишљајем.

Међутим, првостепени прекршајни суд у образложењу побијане првостепене прекршајне пресуде није навео разлоге о облику кривице окривљеног, а што није учинио ни другостепени прекршајни суд у образложењу другостепене прекршајне пресуде, а што је утицало на доношење законите и правилне пресуде, с обзиром да је кривица битно обележје прекршаја сагласно одредби члана 18. Закона о прекршајима. Дакле, нижестепени прекршајни судови су, пропуштајући да наведу разлоге о облику кривице окривљеног, учинили битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3) Закона о прекршајима, а на шта се основано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Стога је Врховни касациони суд, имајући у виду наведено, усвојио као основан поднети захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, те укинуо побијане правноснажне пресуде Прекршајног суда у Београду 83Пр.бр.75228/19 од 19.02.2020. године и Прекршајног апелационог суда 22Прж.бр.18852/20 од 25.09.2020. године и предмет вратио Прекршајном суду у Београду на поновно одлучивање у смислу разлога изнетих у овој пресуди, при чему ће суд у поновном поступку отклонити повреду закона на коју му је указано овом пресудом и након тога донети правилну и на закону засновану одлуку, те јасне, конкретне и аргументоване разлоге, при чему ће имати у виду процесну забрану из члана 290. став 4, односно члана 96. Закона о прекршајима.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 286. став 1. и члана 287. став 4. Закона о прекршајима одлучио као у изреци пресуде.

Записничар - саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа - судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић